

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715208711
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715208711.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: E. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., Z. E. XX, proti odporcovi: Q. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., Z. E. XXX/XX, za účasti maloletého Q. I., nar. XX. XX. XXXX a maloletej F. I., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., o návrhu na zaplatenie zameškaného výživného, o odvolaní navrhovateľka proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 03. 12. 2015 č. k. 6P/13/2015 - 50, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okresného súdu a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh matky na zaplatenie zameškaného výživného zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že súd nemohol rozhodovať o zameškanom výživnom za navrhovateľkou uvádzané obdobie, pretože na toto obdobie výživné ani nebolo vzájomne medzi rodičmi maloletých detí dohodnuté a ani nebolo na toto obdobie súdom určené.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie navrhovateľka - matka maloletých detí. Žiadala rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne tento zmeniť a pre maloleté deti priznať zameškané výživné. S rozhodnutím okresného súdu nesúhlasila. Poukazovala na to, že sa domáhala zameškaného výživného za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014. V tomto období otec maloletých detí výživné na deti neplatil, od augusta 2014 totiž s otcom maloletých detí nežije v spoločnej domácnosti. Otec, napriek tomu, že bol riadne zamestnaný a jeho príjem bol najmenej okolo 1 000,- Eur, si neplnil vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom, preto nárok na výživné pre maloleté deti za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014 je daný a okresný súd mal o tomto nároku rozhodnúť. Podľa jej názoru nebol dôvod k tomu, aby bol návrh zamietnutý.

Na odvolanie matky maloletých detí sa vyjadril odporca, ktorý poukazoval na to, že do mesiaca september 2014 prispieval na chod domácnosti, pričom matka disponovala aj s účtom, z ktorého vybrala určité finančné čiastky, zrušila tiež poisťku a peniaze si nechala poukázať na jej meno. Okrem toho dal matke detí dňa 09. 11. 2014 sumu 200,- Eur. Taktiež v mesiaci december 2014 mal odovzdať matke maloletých detí sumu 100,- Eur. Tvrdenia matky maloletých detí preto nepovažoval za dôvodné.

Na vyjadrenie odporcu - otca maloletých detí reagovala matka, ktorá poukázala na to, že síce vybrala sumu 250,- Eur zo spoločného účtu, o tomto však otca informovala a finančné prostriedky boli použité na poplatky pre maloleté deti v súvislosti s návštevou školy. Je pravdou, že zrušila aj svoju životnú poisťku, avšak tieto peniaze poukázala na účet maloletého syna, ktorý má založený v banke. Tvrdenia otca maloletých detí preto nepovažovala za dôvodné a žiadala rozhodnúť v zmysle podaného odvolacieho návrhu.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto je pripojený spis účastníkov konania sp. zn. 6P/38/2014, v ktorom sa viedlo konanie o rozvod manželstva medzi E. I. a Q. I., súčasťou ktorého bola aj úprava práv a povinností vo vzťahu k maloletým deťom na čas po rozvode. Návrh na rozvod manželstva bol na Okresný súd Zvolen pod touto spisovou značkou podaný dňa 04. 11. 2014. Vo veci samej rozhodol Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 19. 03. 2015 č. k. 6P/38/2014 - 78, ktorým manželstvo navrhovateľky E. I. a odporcu Q. I. rozviedol, maloleté deti, Q., nar. XX. XX. XXXX a F., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode zveril do výchovy a osobnej starostlivosti matke a odporcovi, ako otcovi maloletých detí, uložil povinnosť platiť výživné na maloletého Q., nar. XX. XX. XXXX vo výške 170,- Eur mesačne a maloletú F., nar. XX. XX. XXXX vo výške 130,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Podľa záznamu v spise rozsudok sa stal právoplatným dňom 22. 04. 2015.

Zo spisu sp. zn. 6P/38/2014, najmä z výpovede navrhovateľky na pojednávaní dňa 19. 03. 2015 (č. I. 74) vyplýva, že od augusta 2014 účastníci spolu nežijú, pretože odporca - otec maloletých detí pracoval v T. a od tohto mesiaca sa už do spoločnej domácnosti nevrátil. Túto výpoveď matky maloletých detí, ako navrhovateľky v konaní o rozvod manželstva, odporca nevyvrátil. S rozvodom manželstva súhlasil. Súhlasil aj s tým, aby maloleté deti boli zverené do výchovy matky a taktiež sa pripojil k návrhu na výživné, ktoré požadovala matka vo vzťahu k odporcovi na výživu maloletých detí.

Obsahom uvedeného spisu nebolo vyvrátené tvrdenie matky maloletých detí, že od augusta 2014 nežila s otcom maloletých detí už v spoločnej domácnosti.

Podaným návrhom v tejto veci uplatňovala matka maloletých detí výživné pre maloleté deti za obdobie od augusta 2014 do 30. 11. 2014. Za uvedené obdobie považovala pre maloleté deti výživné vo výške 1 200,- Eur, teda 4 x 300,- Eur. Vychádzala pritom z výživného, na ktorom sa matka dohodla s otcom maloletých detí v konaní o rozvod manželstva, teda z výživného na maloletého Q. vo výške 170,- Eur a maloletú F. vo výške 130,- Eur.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že výživné uplatnené matkou maloletých detí nepriznal z dôvodu, že za požadované obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014 nebola uzavretá dohoda rodičov o výživnom a ani nebolo súdom určené výživné.

S takýmto záverom okresného súdu nie je možné súhlasiť. Tak ako vyplýva z pripojeného spisu o rozvode manželstva účastníkov konania, tak od augusta 2014 už matka maloletých detí s otcom maloletých detí nežila v spoločnej domácnosti. Táto okolnosť nebola v konaní o rozvod manželstva spochybnená a popretá ani otcom maloletých detí.

V zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Ak rodičia maloletých detí žili v spoločnej domácnosti, avšak otec maloletých detí pracoval v T. a následne od mesiaca august 2014 sa do spoločnej domácnosti už nevrátil, tak táto okolnosť neznamená, že by nemal vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014 tak, ako požadovala matka maloletých detí. Vyživovacia povinnosť otca maloletých detí vo vzťahu k maloletým deťom teda naďalej trvala bez toho, že by bolo potrebné súdne rozhodnutie alebo dohoda rodičov. Predpoklad bol, že otec si mohol vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom plniť aj bez toho, že by žil v spoločnej domácnosti s matkou maloletých detí. Ak sa otec maloletých detí rozhodol, že sa do spoločnej domácnosti už nevráti z dôvodu, že si našiel novú známosť, čo bolo neskôr aj dôvodom rozvratu vzťahov medzi rodičmi maloletých detí a v konečnom dôsledku viedlo k rozvodu manželstva, tak na základe podaného návrhu navrhovateľkou - matkou maloletých detí bolo potrebné ustáliť, či za sledované obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014 tak, ako požadovala matka, je dôvod na to, aby požadovala výživné pre svoje maloleté deti.

Matka maloletých detí tvrdí, že otec si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom neplnil, pričom otec maloletých detí sa bráni tým, že túto vyživovaciu povinnosť si splnil, pretože matka použila aj spoločné finančné prostriedky a časť finančných prostriedkov jej aj odovzdal.

Okresný súd sa vzhľadom na podaný návrh matkou maloletých detí mal preto zaoberať tým, aké boli odôvodnené potreby maloletých detí za uvedené obdobie, aké boli schopnosti a možnosti obidvoch rodičov prispievať na výživu maloletých detí a pokiaľ otec maloletých detí nežil v spoločnej domácnosti, tak či nejakým spôsobom sa podieľal na výživnom vo vzťahu k maloletým deťom. Túto jeho povinnosť je potrebné posúdiť podľa toho, aký rozsah vyživovacej povinnosti by pripadal pre maloleté deti za sporné obdobie, teda či v rovnakom rozsahu ako bolo uvedené v rozsudku o rozvode.

Je nesporné, že matka maloletých detí, ak si otec neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, sa mohla návrhom domáhať tejto vyživovacej povinnosti v prospech maloletých detí za obdobie pred právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva účastníkov konania, lebo by išlo o dlh na zameškanom výživnom.

Podstatné je, či za obdobie, za ktoré matka maloletých detí požadovala výživné pre maloleté deti a otec s matkou maloletých detí, nežil v spoločnej domácnosti, si plnil vo vzťahu k svojim deťom svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť alebo nie.

Nie je preto podstatné, že neexistovala dohoda medzi rodičmi maloletých detí ohľadom plnenia vyživovacej povinnosti alebo rozhodnutie, ktoré by stanovovalo výšku tejto vyživovacej povinnosti. Pokiaľ totiž existovala zákonná povinnosť obidvoch rodičov prispievať na výživu maloletých detí a matka poukazovala na to, že otec výživné na maloleté deti neplatil a ona nebola schopná zabezpečiť všetky potreby maloletých detí, tak mal posúdiť súd, či tieto tvrdenia matky maloletých detí sú dôvodné, či otec maloletých detí si skutočne plnil/neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a v akom rozsahu by bolo vzhľadom na schopnosti a možnosti obidvoch rodičov možné, aby platil výživné na maloleté deti. Pokiaľ by aj bola poskytnutá časť finančných prostriedkov na výživu maloletých detí, bolo by možné toto posudzovať len ako čiastočné plnenie na výživné, ak by otec mohol platiť výživné na maloleté deti vo väčšom rozsahu, ako by bola poskytnutá určitá čiastka na výživné pre maloleté deti.

S vyššie uvedenými okolnosťami sa mal preto okresný súd v konaní vyporiadať a dôsledne ich posúdiť s ohľadom na to, či v konečnom dôsledku návrh matky maloletých detí je alebo nie je dôvodný.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Ak rozhodnutie bolo zrušené a ak vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je tento viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.). Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.